

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פסקה של מובאה של מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מאן דאמר	יומא-שני שעירי											
מיקרי ירושלים היו מלון אותו עד סוכה הראשונה.	מימרא											מ
עשר סוכות מירושלים ועד צוק תשעים ריס, שבעה ומחצה לכל מיל.												מ
על כל סוכה וסוכה אומרים לו: הרי מזון והרי מים.												ז
ומלון אותו מסוכה לסוכה, חוץ מאחרון שבהן שאינו מגיע עמו לצוק, אלא עומד מרחוק ורואה את מעשיו.												ז
מה היה עושה? חולק לשון של זהורית, חציו קשור בסלע וחציו קשור בין שני קרניו. ודחפו לאחוריו, והוא מתגלגל ויורד. ולא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה אברים אברים.												ז
בא וישב לו תחת סוכה אחרונה עד שתחשך.												ז
ומאמתי מטמא בגדים - משיצא חוץ לחומת ירושלים	[ת"ק]											ז
משעת דחייתו לצוק.	רבי שמעון:											ז
עשר סוכות ושנים עשר מילין היו, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]											ז
תשע סוכות ועשרה מילין.	רבי יהודה:											ז
חמש סוכות ועשרה מילין היו, וכולן על ידי עירוב.	רבי יוסי:											ז
אם על ידי עירוב - יכולני לעשות אפילו שתי סוכות ועשרה מילין.	רבי יוסי: סח לי אלעזר בני:											ז
כמאן אזלא הא דתניא חוץ מאחרון שבהן שלא הגיע עמו לצוק אלא עומד מרחוק ורואה את מעשיו?												ז
כמאן - כרבי מאיר.												ז
על כל סוכה וסוכה אומרים לו הרי מזון והרי מים.												ז
מעולם לא הוצרך אדם לכך, אלא שאינו דומה מי שיש לו פת בסלע למי שאין לו פת בסלע.	תנא:											ז
מה היה עושה חולק לשון של זהורית.												ז
ונקטריה כוליה בסלע												ז
כיון דמצוה בשעיר דילמא קדים ומלבין, ומיתבא דעתיה.												ז
ונקטריה כוליה בין קרניו												ז
זמנין דגמיש ליה לרישיה, ולא אדעתיה.												ז
בראשונה היו קושרין לשון של זהורית על פתח האולם מבחוץ, הלבין - היו שמחין, לא הלבין - היו עצבין ומתביישין. התקינו שיהיו קושרין על פתח אולם מבפנים, ועדיין היו מציצין ורואין: הלבין - היו שמחין, לא הלבין - היו עצבין. התקינו שיהיו קושרין אותו חציו בסלע וחציו בין קרניו.	תנו רבנן:											ז
בראשונה היו קושרין לשון של זהורית על פתח אולם מבפנים, וכיון שהגיע שעיר למדבר - היה מלבין, וידעו שנעשית מצותו, שנאמר (ישעיהו א) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו.	רבי נחום בר פפא משום רבי אלעזר הקפר:											ז
לא היה מגיע למחצית ההר.												ז
איתביא להו:	איתביא להו:											ז
מותרין	רב ושמואל, חד אמר:											ז
אסורין.	וחד אמר: [רב/שמואל]											ז
דכתיב (ויקרא טז) במדבר	מאן דאמר מותרין:											ז
דכתיב (ויקרא טז) גזרה.	מאן דאמר אסורין:											ז
ומאן דאמר אסורין - האי מדבר מאי עביד ליה?												ז
מיבעי ליה לכדתניא:												ז

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ ! proof-ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	יומא-שני שעירי										
[תניא]	(ויקרא טז) המדברה (ויקרא טז) המדברה, (ויקרא טז) במדבר - לרבות נוב וגבעון, שילה ובית עולמים.								!	■	◇
	ואידך, האי גזרה מאי עביד ליה?							ז			◇
	מיבעי ליה לכדתניא:								!		◇
[תניא]	גזירה אין גזירה אלא חתוכה								!	■	◇
	דבר אחר: אין גזרה אלא דבר המתגזר ויורד								!	■	◇
	דבר אחר גזרה, שמא תאמר מעשה תהו הוא? תלמוד לומר: אני ה', אני ה' גזרתיו ואין לך רשות להרהר בהן.								!	■	◇
רבי:	מסתברא כמאן דאמר מותרין, לא אמרה תורה שלח לתקלה.									■	◇
תנו רבנן:	עזאזל - שיהא עז וקשה, יכול בישוב? תלמוד לומר במדבר, ומנין שבצוק? תלמוד לומר גזרה.										◇
תניא אידך:	עזאזל - קשה שבהרים, וכן הוא אומר (יחזקאל יז) ואת אילי הארץ לקח.										◇
תנא דבי רבי ישמעאל:	עזאזל - שמכפר על מעשה עזאזל ועזאל.										◇
תנו רבנן:	(ויקרא יח) את משפטיו תעשו - דברים שאלמלא (לא) נכתבו דין הוא שיכתבו, ואלו הן: עבודה זרה, וגלוי עריות, ושפיכות דמים, וגזל, וברכת השם. ואת חקתי תשמרו - דברים שהשטן ואומות העולם משיבים עליהן, ואלו הן: אכילת חזיר, ולבישת שעטנז, וחליצת יבמה, וטהרת מצורע, ושעיר המשתלח. ושמן תאמר מעשה תוהו הם - תלמוד לומר (ויקרא יח) אני ה' - אני ה' חקקתיו, ואין לך רשות להרהר בהן.										◇
	אימתי מטמא בגדים.										■
תנו רבנן:	המשלח מטמא בגדים, ואין השולח את המשלח מטמא בגדים.										◇
	יכול משיצא חוץ לחומת עזרה										■
	תלמוד לומר המשלח.									!	■
	אי המשלח - יכול עד שיגיע לצוק									ז	■
	תלמוד לומר והמשלח									!	■
	הא כיצד									ז	■
[רבי יהודה]	משיצא חוץ לחומת ירושלים דברי רבי יהודה.									!	◇
רבי יוסי:	עזאזל וכבס - עד שהגיע לצוק.									!	◇
רבי שמעון:	(ויקרא טז) והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו - זורקו בבת ראש ומטמא בגדים.									!	◇
	בא לו אצל פר ושעיר הנשרפין, קרען והוציא את אימוריהן, נתנן במגיס והקטירן על גבי המזבח.										■
	קלען במקלעות, והוציאן לבית השריפה.										■
[ת"ק]	ומאימתי מטמאין בגדים - משיצאו חוץ לחומת העזרה.										◇
רבי שמעון:	משיצאת האור ברוכן.										◇
	והקטירן סלקא דעתך?										ז
	אלא אימא: להקטירן על גבי מזבח.										◇
	קלען במקלעות										■
רבי יוחנן:	כמין קליעה.										◇
תנא:	לא היה מנתחן ניתוח בשר עולה, אלא עור על גבי בשר.										◇

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	יומא-שני שעירי										
מנא הני מילי?									^		סז:
נאמר כאן עור ובשר ופרש ונאמר להלן (ויקרא ז) עור ובשר ופרש, מה להלן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט - אף כאן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט.	דתניא: רבי:								!	■	סז: